

nepožaduje se však, aby si také vyžádal jeho spolupůsobení při sjednávání těchto smluv a jejich změn.

Poněvadž dle tohoto předpisu, který nutno pokládati za výlučnou a jedinou sedes materiae pro otázku, jaké povinnosti má a jakým obmezením podléhá správa závodu, upravujíc se svými zaměstnanci služební poměr smlouvou, nemají nároky, jež závodní výbor v řízení správním uplatnil, pro sebe opory v zákoně, neshledal nss v rozhodnutí úřadu, zamítajícím tyto nároky, nezákonnosti a musil proto zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 3027.

Z á v o d n í v ý b o r y: Rozhodčí komisi přísluší rozhodovati o tom, zda mzdovým opatřením správy závodu provedeným bez projednání věci se závodním výborem, byla porušena práva závodního výboru.

(Nález ze dne 27. prosince 1923 č. 22.138.)

V ě c: Závodní výbor zřízenců Akciové společnosti strojírny dříve Breitfeld a Daněk v Praze (adv. Dr. Ad. Dušek z Prahy) proti rozhodčí komisi dle zák. o závodních výborech v Praze (za zúčastněnou firmu adv. Dr. Veleoslav Wahl z Prahy) o spolupůsobení závodního výboru při snížení platu zřízencům.

V ý r o k: Na říkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Záv. výbor zřízenců v závodě akciové společnosti strojírny dříve Breitfeld, Daněk a spol. v Karlíně, stěžoval si u rozhodčí komise v Praze, že správa závodu snížila všem úředníkům plat o 10%, případně o 2½% za současného prodloužení pracovní doby o tři hodiny týdně, aniž poskytla dříve záv. výboru možnost věc projednat, nýbrž oznámila prostě dne 17. listopadu 1922 zástupcům záv. výboru toto své opatření a ještě téhož dne vyrozuměla o něm veškeré své úředníky.

Poněvadž prý záv. výboru přísluší právo hájiti a povzbuzovati hospodářské a kulturní zájmy zaměstnanců, mezi něž patří také placení ujednané mzdy a dodržování smluvené pracovní doby, musí mu býti poskytnuta příležitost, by o každé zamýšlené změně mzdy a pracovní doby předem se dověděl, aby mohl zkoumati důvodnost této změny a zaujmouti k ní své stanovisko. To se však nestalo a záv. výboru byl znemožněn výkon jeho práv.

Vzhledem k tomu navrhl záv. výbor, aby bylo rozhodnuto, že postup zaměstnavatelky spočívající v tom, že s opomenutím projednání věci se záv. výborem doručila zřízencům příписы oznamující redukci platů o 10% a rozšířila vyhláškou dobu pracovní, jest nezákonný, a že se proto jako neplatný zrušuje.

O této stížnosti vydala rozhodčí komise dne 27. ledna 1923 usnesení, kterým stížnost pro věcnou nepřislušnost rozhodčí komise odmítla. — —

O stížnosti uvážil soud takto:

Nař. rozhodnutím prohlásil úřad, že není kompetentním k řešení sporu na něho vzneseného, poněvadž jde o spor služební, jenž dle § 1 zák. z 27. listopadu 1896 č. 218 ř. z. patří před soud živnostenský. Dle toho

může býti předmětem úvah nss-u toliko k o m p e t e n c e žal. úřadu, která jediné došla svého řešení v řízení správním.

Za tím účelem třeba si především uvědomiti, jakého obsahu byl petit záv. výboru, o němž komise odepřela rozhodovati pro svoji nepřislusnost.

Záv. výbor ve svém podání na rozhodčí komisi vytýkal správě závodu, že mu tato neučinila předem oznámení o zamýšlené redukci platů úřednictva a zvýšení pracovní doby a že mu neposkytla příležitost, aby k těmto změnám pracovní smlouvy mohl zaujmouti své stanovisko a vykonati práva, jež jsou v té příčině zákonem záv. výborům zajištěna.

Z důvodu toho žádal záv. výbor, aby bylo rozhodčí komisí uznáno, že postup zaměstnavatele spočívající v tom, že s o p o m e n u t í m p r o j e d n á n í v ě c i z á v. v ý b o r e m d o r u č i l z ř í z e n c ů m p ř í p i s y o z n a m u j í c í r e d u k c i p l a t ů o 10% a rozšířil vyhláškou dobu pracovní, je nezákonný a že se proto jako neplatný zrušuje.

Z uvedeného patrno, že záv. výbor neuplatňoval zde práv zřízenců ze smlouvy služební nebo pracovní, jak za to má žal. úřad, nýbrž se domáhal uznání svých v l a s t n í c h práv a výroku, že práva ta byla v daném případě správou závodu porušena.

Rozhodování o tom, jaká práva přísluší záv. výboru dle zák. z 12. srpna 1921 č. 330 Sb., a nastalo-li porušení práv těch se strany zaměstnavatele, nemůže však rozhodčí komise odmítati pro svoji nepřislusnost, neboť dle § 26 cit. zák. povolány jsou rozhodčí komise mimo jiné také k tomu, aby rozhodovaly s konečnou platností spory vzniklé mezi podnikatelem a závodním výborem z důvodu č i n n o s t i závodního výboru, tedy zajisté také, aby řešily spory o tom, jaký jest zákonný rozsah této činnosti, zejména zda činnost ta zaujímá v sobě také výkon práva, jež v tomto případě reklamuje pro sebe záv. výbor.

Z toho plyne, že rozhodčí komise neměla stížnost záv. výboru odmítati pro nepřislusnost, nýbrž měla o ní rozhodnouti ve své vlastní působnosti.

Poněvadž tak neučinila, bylo rozhodnutí její zrušiti dle § 7 zák. o ss, aniž bylo soudu možno již nyní vysloviti se o tom, zda záv. výboru vůbec přísluší právo, na něž činí si nárok, a pakli ano, bylo-li právo to správou závodu porušeno, neboť o těchto otázkách není zde dosud rozhodnutí žal. úřadu, jež by soudem mohlo býti přezkoumáváno (§ 5 zák. o ss).

č. 3028.

Státní občanství: Předpisy úst. zák. č. 236/1920 jsou ustanoveními brněnské smlouvy č. 107 Sb./1921 změněna.

(Nález ze dne 28. prosince 1923 č. 7495.)

Prejudikatura: Boh. 2925 a 2946 adm.

Věc: Oskar B. v T. (adv. Dr. Lev Winter z Prahy) proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Zsp v Brně nevyhověla rozhodnutím z 28. dubna 1921 žádosti st-lově, aby bylo podle § 1 č. 3 úst. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. uznáno čsl. státní občanství st-lovo, poněvadž ustanovení to před-